

Η ΔΟΥΛΩΜΕΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΤΟ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟ ΣΧΕΔΙΟ

Ἐξετάζοντας τὰ σχετικά μέ τήν πίστι μας γεγονότα, πού ἀκολούθησαν μετά τήν ἀπελευθέρωσι τῆς πατρίδας μας ἀπ' τήν τετρακοσιτόχρονη δουλεία στήν ὀθωμανική Αὐτοκρατορία, εἶπαμε, ὅτι πρόκειται γιά μιὰ ξενόφερτη καταιγίδα. Προσθέσαμε ὅμως στό τέλος, ὅτι τὰ ἀνατριχιαστικά ἐκεῖνα γεγονότα τῆς ἐποχῆς μετά τήν ἀπελευθέρωσι τῆς πατρίδος μας, ὅταν τὰ συνδέση κανεῖς μέ τὰ ὅσα ἀκολούθησαν, καταλήγει στό συμπέρασμα, ὅτι κι' ἐκεῖνα καί ὅλα τ' ἄλλα ἀνήκουν σ' ἓνα σατανικό σχέδιο, πού θά τό ἐξετάσουμε σήμερα.

Ὁ στόχος αὐτός εἶχε καί ἔχει ἓναν σκοπό: τήν ἐξάλειψι τῆς πίστεως ἀπ' τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι ἓνας στόχος, πού δέν περιορίζεται μόνο στήν πατρίδα μας, ἀλλά εἶναι γενικώτερος, καί ἀφορμῇ δόθηκε ^{ἡ ἀφορμή δόθηκε} κατάχρησις τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, μέ τίς ὁποῖες ἡ Ὁρθόδοξη Ἀνατολική Ἐκκλησία δέν ἔχει καμμιά σχέσι. Ἡ Δυτική Ἐκκλησία ^{ἡ Δυτική Ἐκκλησία} θέλησε, χρησιμοποιώντας τήν χριστιανική πίστι τῶν Λαῶν, νά ὑποτάξῃ τὰ πάντα, ^{ἀπὸ τὴν ἐξουσία} ἐξουσία τῆς. Ἀπὸ ἀντίδρασι σ' αὐτή τήν προσπάθεια τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας σχηματίσθηκε μιὰ ἄλλη ἐντελῶς ἀντίθετη προσπάθεια: Νά καθορίζῃ ἡ Πολιτεία τὰ πάντα, ἀκόμα καί σέ ὅ,τι ἀναφέρεται στήν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ στήν ἀρχὴ ἐκδηλώθηκε μέ τήν τάσι νά ὑποταγῇ ἡ Ἐκκλησία στό Κράτος. Στά τελευταῖα ὅμως χρόνια τὰ ὀλοκληρωτικά Κράτη, δηλαδή ὁ Φασισμός, ὁ Ναζισμός καί ὁ Κομμουνισμός, βλέποντας ὅτι παρά τὰ λάθη τῆς δέν ἦταν εὔκολο νά ὑποταγῇ ἡ Ἐκκλησία, ἄλλαξαν στρατηγικὴ καί ἀποφάσισαν νά ἐξαλείψουν ἐντελῶς καί τήν Ἐκκλησία, καί γενικῶς τὴ θρησκεία καί τήν πίστι στό θεό ^{καὶ ἐποφάσισαν} νά ἀδύα.

Στὴν Ἑλλάδα, ἀμέσως μετά τήν ἀπελευθέρωσι τοῦ 1821, ξεχνώντας τί χρωστοῦσε τό ἔθνος στή θρησκεία μας, "στοῦ Χριστοῦ τήν πίστι τήν Ἀγία" καί πιό συγκεκριμένα στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, θελήσαμε νά ἀντιγράψουμε ὠρισμένα καλούπια, πού εἶχαν ξεκινήσει ἀπ' τίς Χῶρες τῆς Δύσεως, δηλαδή νά ὑποτάξουμε τήν Ἐκκλησία στήν Πολιτεία. Σ' αὐτὴ τήν ἀπόφασι πρέπει ἀσφαλῶς νά μᾶς ἐπηρέασαν αὐτά πού πρὶν ἀπ' τό 1800 εἶχαν συμβῇ στήν Ὁρθόδοξη Ρωσσία.

~~Στὴν Ρωσία ὁ Μ. Πέτρος εἶχε θαμπωθῇ ἀπ' τὸν "πολιτισμό", πού εἶ-~~

Έπειδή όμως αυτή ή κατάσταση έχει κάπως λησμονηθῇ μετά τήν ψήφισι ιδίως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ 1969, θά πρέπει νά ἀναφέρουμε λίγα ἀπό τά δεσμά, μέ τά ὅποια τό Ἑλληνικό Κράτος εἶχε ἀπό πολύ ἔνωρίς δέσει τά χέρια τῆς Ἐκκλησίας.

Πρῶτον, ἤδη ἀπ'τό 1833 ὁ Καταστατικός Νόμος γιά τήν "ἀνεξαρτησία"(:) τῆς Ἐκκλησίας ὄριζε (ἄρθρον 9), ὅτι καμμιά ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δέν μποροῦσε οὔτε "νά κοινοποιηθῇ, οὔδέ νά ἐκτελεσθῇ" χωρίς τήν ἔγκρισι τῆς Κυβερνήσεως. Καί μάλιστα ὁ Νόμος ἀπαιτοῦσε, ὅπως "εἰς τό προοίμιον τῆς ἐκδόσεως τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως ... ἀναφέρεται ἡ ζητηθεῖσα καί ληφθεῖσα ἔγκρισις". Τή διάταξι αὐτή γιά τήν ἀπαραίτητη πολιτειακή ἔγκρισι τήν ἐπαναλαμβάνουν πολλά ἄρθρα (13, 15, 17, 19) *αὐτοῦ τοῦ Νόμου.*

Δεύτερον, στίς Συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου λάβαινε μέρος καί ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Βασιλέως. Ἡ συνεδρίασις τῆς Συνόδου χωρίς τήν παρουσία του καί χωρίς τήν ὑπογραφή του στά Πρακτικά ἦταν ἄκυρη!

Ὅταν τό Ὑπουργεῖο ἤ ὁ Ἐπίτροπος δέν ἔδιναν τήν ἔγκρισί τους γιά κάποια ἀπόφασι τῆς Συνόδου ἔπρεπε νά ζητηθῇ "ἡ συγκατάθεσις τοῦ Βασιλέως" (ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου 15/8/1833)!

Θά μποροῦσε κανεῖς νά δώσῃ ἕναν πολύ μακρύ κατάλογο, ἀριθμῶντας τά δεσμά (καί πολλές φορές τοὺς ἐξευτελισμούς) πού εἶχε ἐπιβάλει τό Κράτος στήν Ἐκκλησία, ἀλλ' αὐτό θά χρειαζόταν νά ἀναπτυχῇ σέ εἰδική μελέτη, πού θά ἄξιζε τόν κόπο νά τήν ἀναλάβῃ κάποιος ἐκ τῶν νεωτέρων θεολόγων.

Θά προσθέσουμε ἀκόμη δύο λόγια: Τό Κράτος γιά νά ἔχῃ δεμένη τήν Ἐκκλησία εἶχε ἔτσι καθορίσει τοὺς Νόμους, ὥστε κάθε φορά νά μπορῇ νά καθορίζῃ ὡς μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοὺς Ἀρχιερεῖς, πού ἦταν φιλικά διατεθειμένοι πρὸς τήν Κυβέρνησι, δηλαδή πρὸς τό κόμμα πού τύχαινε ~~νά~~ ἔχῃ τήν ἐξουσία στά χέρια του καί ἔτσι νά ἐπηρεάζῃ τήν ἐκλογή τῶν Ἀρχιερέων καί τοῦ ἐκάστοτε Ἀρχιεπισκόπου, νά ἐπεμβαίῃ ἀκόμα καί στήν ἀπονομή τῆς ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης, στή Διαχείρισι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας, στήν Ἐκκλησιαστική ἐκπαίδευσι, στοὺς διορισμούς τῶν Ἱεροκληρύκων, στό ποιοί καί πόσοι θά ἀποτελοῦν τό προσωπικό τῶν ἱερῶν Μητροπόλεων κλπ. κλπ.

Καί ὅλ'αὐτά γιὰτί; Γιά νά μὴ ξυπνήσῃ ὁ Λαός καί δῇ ἐλεύθερη τήν Ἐκκλησία του. Τό Κράτος ἠθέληε ⁽⁹⁾ ὅλοι ^{ἡδὺ} νά εἶναι ἐλεύθεροι, ἐκτός ἀπ'τὴν Ἐκκλησία. Τὴν Ἐκκλησία/ἐπὶ 400 χρόνια, μέσα στή παγωνιά τῆς σκλαβιάς, τὸν εἶχε ~~ζεστάνει~~ ^{ἀπὸ τὸν ἐξοχισμὸν παίρνει καὶ} στήν ἀγκαλιά της, τήν Ἐκκλησία πού εἶχε προστατεύσει τὸ Λαὸ ἀπ'τὸν κατακτητὴ καί ἀπ'ὅλους ^{τὴν ἐκκλησία} τοὺς μαζί μ'αὐτόν τὸν ἐπιβουλεύονταν γιά νά τὸν καταπιοῦν, ^{πὺ} πού εἶχε θρέψῃ πνευματικά τὸ Λαὸ καὶ τὸν εἶχε σώσει ~~ἀπ'τὸν ἀσλαμισμό καὶ τὸν εἶχε~~ ^{τὴν ἐκκλησία σου} κρατήσῃ ~~ὑπὸν~~ ἐθνισμό του, τὸν βοήθησε τέλος νά ξεσηκωθῇ καί ν'ἀποτινάξῃ ἀπὸ πάνω

του τής αλυσίδες, πού τόν είχαν σκλαβωμένον επί 400 δλόκληρα χρόνια.

Επί τέλους, ὁ Λαός πρέπει νά ξυπνήσῃ. Οἱ ραγιαδες πρέπει νά ξεσηκωθοῦν. Ὁ Λαός ξέρει καλύτερα ἀπ' τοὺς ἄθρησκους πολιτικούς, ὅτι ἡ πίστις του εἶναι ἡ ζωὴ του. Νοιώθει βαθειά, ὅτι ὁ Χριστός τοῦ ἔχει δώσει ὅ,τι καλύτερο καί ἀνώτερο ἔχει σήμερα στῇ ζωῇ του καί ὅ,τι εὐγενέστερο μπορεῖ νά ποθήσῃ γιὰ τὸ μέλλον του. Ἀπὸ τῆ διςχιλιόχρονη πείρα του ὁ λαός γνωρίζει, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ ἔχει φυλάξῃ ὅ,τι αἰώνιο τοῦ ἔχει κληροδοτήσει ἡ τριςχιλιετής ἱστορία του.

Γι' αὐτό ὁ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικός Λαός πρέπει νά ἰδῇ τὴν Ἐκκλησία του ἐλεύθερη καί ἀφωσιωμένη εἰς τὸ ἔργο της, χωρὶς δεμένα τὰ χέρια της, "μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν κακῶν τοιούτων" (Ἐφ. ε', 27), φωτισμένην ἀπ' τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καί ὁδηγούμενη μόνον ἀπ' τὸν Ἰδρυτὴ Της καί τὴν ἱερὴ Της Παράδοσι.

α

Ἀλλὰ γιὰ αὐτὰ σέ ἐπόμενα ἄρθρα μας.